

I et Ændringsforslag til § 18 bestemmes, at Dagpengenes Maksimumsbeløb fastsættes til 4 Kr. for Forsørgere og 3 Kr. for Ikke-Forsørgere, som bestemt i Loven af 1927. Desuden tilføjes som noget nyt en Bestemmelse om, at disse Dagpengebeløb reguleres hvert Aars 1. April paa Grundlag af et af Statistisk Departement udregnet Tal, hvorom nærmere henvises til Ændringsforslaget.

I en efter § 22 foreslaaet ny Paragraf er nærmere fastsat, i hvilke Tilfælde de kommunale Hjælpekasser kan yde Understøttelse til Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, der oppebærer Understøttelse igennem Arbejdsløshedskassen eller Fortsættelseskassen.

Man har hermed kun — bortset fra Aarsager som de i Ændringsforslaget nævnte — aabnet Adgang til at yde Hjælpekassehjælp til arbejdsløse, der faar Understøttelse af Arbejdsløshedskasse eller Fortsættelseskasse, i saadanne *uforudselige* Tilfælde, som bringer vedkommende i særlig økonomisk Vanskelighed. Der kan altsaa ikke bevilges saadanne arbejdsløse fortløbende Hjælp til Betaling af Husleje, Afdrag paa Gæld, Afbetaling el. lign.

Arbejdsgivernes Bidrag, der efter Afstemningen ved 2den Behandling er fastsat til $4\frac{1}{2}$ Kr. aarlig pr. forsikret Helaarsarbejder, er foreslaaet nedsat til 3 Kr. som i den gældende Lov, dog saaledes, at Bidragspligten vel ophører, naar Fonden har naaet en Formue paa 12 Mill. Kr., men atter træder i Kraft, naar Fondens Midler er faldet til 10 Mill. Kr. Udvalget er ligeledes enigt om at foreslaa en ændret Affattelse af Bestemmelsen i § 20 om Standsning af Udbetaling af Understøttelse under Konflikt.

§ 36, Stk. 1, 2det Punktum, foreslaar Udvalget skal udgaa, fordi Udvalget betragter den deri indeholdte Bestemmelse som selvfølgelig.

Afsnit V, Mellekommunal Refusion, foreslaar Udvalget skal udgaa, fordi dette Afsnit hænger sammen med tilsvarende Bestemmelser i Socialreformens andre Forslag og derfor ikke bør vedtages, naar Ar-

bejdsløshedsloven som nu gennemføres særskilt. Heri ligger saaledes ikke, at der er Uenighed i Udvalget om det paagældende Afsnit, men at Spørgsmaalet herom maa genoptages, hvis den samlede Socialreform senere gennemføres.

I øvrigt skal Udvalget henvises til de nedenfor optrykte Ændringsforslag.

Ændringsforslag.

Af Udvalget, tiltraadt af Socialministeren (Ændringsforslagene Nr. 1—19):

Til § 1.

1) Stk. 2 affattes saaledes:
„Stk. 2. Derudover kan der af Socialministeren efter Andragende fra vedkommende Kommunalbestyrelse meddeles offentlig Anerkendelse til kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Købstæder med over 10 000 Indbyggere eller til saadanne Kontorer, hvor Anvisningernes gennemsnitlige Tal i de sidste 3 Regnskabsaar har været mindst 1 000, eller hvor Antallet af Anvisninger af personligt tilmeldte har været mindst 500. Endvidere kan Socialministeren, saafremt Kommunalbestyrelsen andrager derom, meddele offentlig Anerkendelse — dog uden Ret til Statstilskud — til saadanne Kontorer, som enten ved Lovens Ikrafttræden var anerkendt i Henhold til den hidtil gældende Lovgivning, eller som er blevet anerkendt i Henhold til Bestemmelsen i nærværende Stykkes 1ste Punktum, men ikke længere fyldestgør de der nævnte Betingelser for at bevare Anerkendelsen. I det Omfang, hvori de i nærværende Stykke omhandlede Kontorer anerkendes, begrænses Omraadet for det i vedkommende Amt (Amter) i Henhold til Stk. 1 oprettede Arbejdsanvisningskontor efter Socialministerens nærmere Bestemmelse.“

2) I Stk. 3 ændres i 3die og 4de Linie fra neden „Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen“ til: „Arbejdsdirektøren“.

Til § 2.

3) I Stk. 1 ændres i 6te—8de Linie Ordene „Medlemmerne . . . Forholdstalsvalg“ til: „De 2 Arbejdsgivere og 2 Arbejdere vælges af Københavns Borgerrepræsentation“.